

BIM Atzeneta del Maestrat

Època XI N° 4 - octubre/desembre 2017

Des de ca la Vila

La AODL informa

A Atzeneta cal saber

El dia de fira

Gent d'ací

Ens conten des del Col.legi

Medi Ambient

Des de la UJI

Atzeneta Antiga

Les associacions parlen

Atzenetins pel món

El temps i la Meteo a Atzeneta

QUINTOS 2017.
LA TRADICIÓ CREIX

ART RUPESTRE A ATZENETA.
COVA DE PERE TOMÁS

Agenda

HORARIS	TELÈFONS D'INTERÉS	HORARI D'AUTOBUSOS
AJUNTAMENT De dilluns a divendres de 9 h a 14 h. Dissabte de 9h a 13 h. www.atzenetadelmaestrat.es Facebook: Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat ESCOMBRERIES A partir de les 20 h. RECOLLIDA D'OBJECTES VOLUMINOSOS El quart dimecres de cada mes. CEMENTERI Tots els diumenges (hivern de 15 h a 17 h i estiu de 16 h a 18 h).	AJUNTAMENT 964 37 00 18 CENTRE SOCIAL POLIVALENT (CSP) 964 37 09 19 CENTRE DE SALUT 964 37 05 43 GUÀRDIES 698 614 472 FARMÀCIA 964 37 00 54 COL·LEGI PÚBLIC 964 73 82 50 BANKIA 964 37 00 53 BBVA 964 37 00 04 BANTIERRA 964 37 01 64 GUÀRDIA CIVIL 964 37 00 63 062 CASA ABADIA 964 37 03 36 EXTENSIÓ AGRÀRIA 964 39 96 90 AUTOS HICID 964 20 01 22 EMERGÈNCIES 112 INFORMACIÓ 012 HOSPITAL GENERAL 964 72 65 00 HOSPITAL PROVINCIAL 964 35 97 00	ATZENETA-L'ALCORA-CASTELLÓ ATZENETA Eixida 6'30 h L'ALCORA Arribada 7'30 h Eixida 7'35 h CASTELLÓ Arribada 8'00 h Eixida 18'00 h ATZENETA Arribada 19'30 h VISTABELLA-ATZENETA-CASTELLÓ VISTABELLA Eixida 6'00 h ATZENETA Arribada 6'50 h Eixida 7'00 h CASTELLÓ Arribada 8'30 h Eixida 15'30 h ATZENETA Arribada 16'50 h Eixida 17'00 h VISTABELLA Arribada 18'00 h
ALTRES SERVEIS A L'AJUNTAMENT TREBALLADORA SOCIAL I PSICÒLOGA Dilluns de 10'30 h a 14 h al CSP. ARQUITECTA MUNICIPAL Dimarts de 10 h a 14 h a l'ajuntament. VETERINARI Dimecres de 10 h a 11 h a l'ajuntament. NOTARI Dijous cada 15 dies a l'ajuntament. DEPENDENCIA A partir de les 10 h, els dies prefixats, al CSP.		

Edició: Ajuntament d'Atzeneta

Coordinació: www.teescribologuequieras.com

Impressió: Paperam Impressions

Disseny: Juan Gil

La gent que fem aquest BIM volem que estiga obert al major nombre d'opinions. Tot aquell que vulga col·laborar, de qualsevol manera, ens ho pot fer arribar a l'ajuntament o a l'adreça electrònica bimatzeneta@gmail.com.

Col·laboracions, incloses les fotogràfiques, d'aquest número:

Associació d'ames de casa (Tere Vayá), CRA Penyalosa, Jaime Casanova, Arcadio Vidal, Clara Moliner, Melchor Rovira, Paco Esteller, Pilar Ferreres, Miguel Ángel Moliner, Nacho Gimeno, Irene Ferrer, Pili Escrig, Juan Ripollés, Ximo Roig, Jaume Gil, Arturo Monfort, Antonio Peñalver, Jaume Medall, Javier Cuevas, Diego Velasco

El Nadal dels pobles tranquils

Alguns, potser més dels quals imagina qui subscriu i per a la seua estupor, van mostrar la seua disconformitat amb l'anterior editorial d'aquest BIM, per entendre, estan en el seu dret, que havia sigut en excés laudatòria cap a un equip de govern municipal al que seguisc advertint tan lliurat com llavors, no solament a la causa administrativa i burocràtica de la prosperitat del municipi, sinó a la d'acostar el muscle, el físic, el literal, per a reforçar aqueixes causes i a l'una que predicar, donar blat. Serà que em no acaben de convèncer els polítics d'escriptori i fotograma, de qualsevol sensibilitat.

Des d'un primer moment vaig assumir el compromís de la coordinació d'aquest BIM amb la premissa de desproveir-lo de qualsevol ideologia i així mantinc, amb fermesa, el pacte original subscrit amb l'equip de govern per fer del BIM una mera recopilació trimestral, entranyable, informativa i visual del succeït a Atzeneta. Si algú, en virtut del coneixement de les meues inclinacions i aplicant les seues, ha pogut detectar algun escoratge dels textos cap a qualsevol dels vessants de l'espectre polític, o bé pateix de la síndrome de l'excés de zel pesquisidor, o bé aquest editorialista no ha sabut mantenir, encara que siga per la ingerència del subliminal, el seu pacte amb la neutralitat. M'incline pel primer.

I després d'aclarir, des de la meua òptica, l'anterior, afegir que quan aquest BIM caiga en els teus ulls, veí o visitant, seguirà sent Nadal, la seua segona part, potser la menys intensa, la que condueix fins a la festivitat de Reis i aquests, al seu torn, a l'inici del pendent ascendent tradicional del mes de gener. El Nadal, esperat per molts, avorrit per alguns, representa aqueix període en el qual ens receptem una dosi extra de cordialitat, en el qual ens aproximem als nostres i també a nosaltres mateixos, amb la incertesa que comporta el quedar-nos només amb el nostre propi esperit.

El Nadal, a Atzeneta, no exhibeix un múscul publicitari que la faça sobreeixir del seu entorn comarcal, però sí presenta aqueixa carícia intimista dels pobles

tranquils que fan del sostingut en el temps el reforç de la seua pròpia identitat.

Malgrat la seua modèstia demogràfica, Atzeneta és una localitat amb un grau d'associacionisme hiperdesenvolupat i açò li confereix una pluralitat i un dinamisme que es posa en relleu en èpoques assenyalades com el Nadal.

Al llarg de les següents pàgines es reflecteixen algunes de les activitats d'aquestes associacions amb motiu d'aquestes dates que segueixen gaudint d'una bona salut social, reputacional, lúdica, familiar i fins i tot religiosa en el conjunt no solament del país, sinó del propi Occident i encara més enllà. L'evolució no ha fet variar a l'excés la idiosincràsia del Nadal i es mantenen arrelades en les més íntimes essències de l'ésser humà que es mou en la geografia del Cristianisme. A Atzeneta, aquest Nadal continua semblant-se, amb els lògics matisos evolutius, a la de fa 50 anys i aqueixa semblança, lluny de desmerèixer-la per immobilitat, la reforça per tradicional.

No vull passar per alt l'ocasió d'advertir que amb aquest número hem completat el primer cicle anual de l'època XI del BIM, sense una altra pretensió que la de fer arribar a les cases, sobretot d'aquelles menys familiaritzades amb la tecnologia i en conseqüència amb les xarxes socials, el batec social del poble que els conté. Amb aquest són quatre els números en els quals hem procurat potenciar l'aspecte visual de la publicació perquè es convertisca en una hemeroteca gràfica de la intrahistòria d'Atzeneta del Maestrat. Bufem conjuntament perquè el nou any ens porte, si més no, un altre quartet de números. I pluja.

Des de ca la vila

PLE DE L'AJUNTAMENT SESSIÓ ORDINÀRIA CELEBRADA EL 27 D'OCTUBRE

Assistents: Alcalde: Santiago Agustina Segarra.

Tinents Alcaldes: Aarón Agut Medall, Consuelo Bertran Porcar.

Regidors: César Marín Fabra, Leonardo Gil Bertran, José Barberà Centelles, Francisco Centelles Escrig, Mª Inmaculada Jiménez Escrig, Norma Escrig Broch.

Secretari: Félix Ángel Roche López.

A continuació s'exposa una síntesi del Ple Municipal celebrat el 27 d'octubre. Si algú té interès a conèixer l'acta en la seua integritat, està a la seua disposició en les dependències municipals prèvia petició.

1º - LECTURA I APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

2º - MOCIÓ CONJUNTA SOBRE SOL·LICITUD INCLUSIÓ MUNICIPI D'ATZENETA DEL MAESTRAT EN LA COMARCA DEL MAESTRAT

MOCIÓ

Sol·licitar a la Generalitat Valenciana que en la llei de comarcalització de la Comunitat Valenciana que s'aprove, es tinga en compte la voluntat d'aquest municipi de pertànyer a la comarca del Maestrat i no a la de l'Alcalatén, basant-se en totes les raons històriques, geogràfiques i culturals que així ho justifiquen.

3º DACIÓ CUENTA DE LIQUIDACIÓ PGM 2016

4º- PROPOSTA DOS DIES DE 2018 AMB CARÀCTER DE FESTA LOCAL

- Proposar a la Direcció Territorial d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball com a festes locals d'Atzeneta del Maestrat per al pròxim any 2018 els següents dies:

- El 25 de maig de 2018 (Festa de la Joventut)
- El 7 de desembre de 2018 (Festa dels Quintos)

5º LIQUIDACIÓ ECONÒMICA DE LES FESTES PATRONALS DE 2017

PRESUPOST LIQUIDACIÓ

INGRESSOS:	87.554,50	93.311,20
1.- Ajuntament	50.000,00	50.000,00
2.- Barra	3.000,00	3.000,00
3.- Publicitat	8.000,00	8.010,72
4.- Subvencions	0,00	6.568,37
5.- Programes	2.900,00	3.010,00
6.- Barra Bous	8.654,50	7.484,88
7.- Cadafals	7.000,00	7.900,00
8.- Devolució IVA	8.000,00	7.337,23

DESPESES:	87.554,50	91.071,21
1.- Actes taurins	31.968,50	31.789,46
2.- Pregó	3.555,00	3.121,34
3.- Actes religiosos	600,00	554,50
4.- Actes culturales	6.060,00	9.691,23
5.- Correfoc	3.920,00	3.315,88
6.- Prog. festes i publi.	2.600,00	2.286,66
7.- Actuació grups locals	2.500,00	2.143,68
8.- Volta a peu	950,00	1.546,77
9.- Berenar tercera edat	2.300,00	2.337,50
10.- Altres	1.200,00	2.628,52
11.- Revetles	21.901,00	22.448,77
12.- Concert Banda	2.500,00	1.553,21
13.- Barra ball	0,00	0
14.- Barra bous	5.500,00	5.128,52
15.- Partida pilota	1.000,00	1.000,00
16.- Concurs adorn carrers	1.000,00	1.525,17

Desfasament: 0,00 2.239,99

6º- RATIFICACIÓ DECRET SOBRE APROBACIÓ DE LA TAXA DE L'AIGUA POTABLE, EXERCICI 2017

Aigua	Rebuts	Import	Total
Total quota fixa del aigua	1.263	56.670,81	62.341,68
Total IVA (10%) quota fixa		5.670,87	
Total consum aigua		32.012,10	35.213,71
Total IVA (10%) consum aigua		3.201,61	
Canon de sanejament (quota de servei)	1.216	40.581,93	54.969,20
Canon de sanejament (quota de consum)		14.387,27	
Manteniment comptadors	1.216	6.080,00	7.356,80
IVA manteniment comptadors (21%)		1.276,80	
TOTAL PADRÓ.....			159.881,39

7º - RATIFICACIÓ DE L'ACORD DE MODIFICACIÓ PROVISIONAL DELS ESTATUTS DEL CONSORCI PER A LA EXECUCIÓ DE LAS PREVISIONS DEL PLA DE LAS ZONES II, IV I V.

8º - RATIFICACIÓ DEL DECRET SOBRE SOL·LICITUD A LA DIPUTACIÓ DE L'ACCÉS ELECTRÒNIC WIFI-135.

9º. - APROBACIÓ PLA DE RESPONSABILITAT SOCIAL DE L'AJUNTAMENT D' ATZENETA DEL MAESTRAT

L' alcalde informa:

- S'ha aprovat el Taller d'Ocupació per un any i en el qual es contractaran quatre persones (Director, Docent, Professor de Suport i Auxiliar Administratiu) i 10 alumnes per un import de dos-cents quinze mil euros, aproximadament.

- S'han concedit dues noves subvencions del EMCORP i EMCORD del SERVEF per a contractar quatre persones per 6 mesos.

- S'ha concedit una subvenció de la Conselleria d'Agricultura per a dues anualitats de manteniment de Camins Rurals per a 2.017 per import d'uns 127.000,00 euros.

- S'ha aprovat un conveni singular amb la Diputació per al finançament de les Obres del Càmping en 1ª Fase per import d'uns 70.000,00 euros.

- S'han concedit dues subvencions per Conselleria d'Educació per a activitats culturals: quatre mil i escaig per a la Comissió de Festes i una altra per a la Comissió del Aplec del Penyagolosa.

- Ens han donat una subvenció per a tractament del mosquit tigre.

- La Conselleria d'Agricultura ens ha aprovat també la subvenció de defensa contra avingudes per a les obres de la Placeta.

- La Conselleria d'obres públiques ja ha engegat les obres de la Carretera de Les Useres. No tardarà a arrancar també una rotonda davant de la gasolinera així com en l' Av. De Castelló que falta tirar formigó en les cunetes.

- S'han fet gestions amb la Generalitat Valenciana per a aconseguir a Atzeneta una escola de 0 a 3 anys.

- S'ha signat un conveni amb la Universitat de València per a fer pràctiques com a becaris de mòduls d'activitats forestals del 16 d'octubre al 03 de novembre en els quals a l'Ajuntament solament els costa la manutenció i l'allotjament, que en aquest cas és gratis en utilitzar dependències de l'església.

- S'ha prorrogat la subvenció per a la contractació de l'AEDL.

- S'han informat favorablement per la Diputació els Estatuts de la Mancomunitat encara que per la Generalitat Valenciana s'han modificat alguns punts.

- S'han adquirit una sèrie de materials per a millorar les instal·lacions del parc infantil com a gronxadors, etc.

- S'ha adquirit un remolc per a l'Escorxador per a la retirada dels MER a la caseta de la recollida dels desaprofitaments per augment de la matança de corders.

- S'han rebut objectes de la guerra civil per al seu dipòsit en l'Ajuntament.

- S'han convocat per la Generalitat Valenciana el EPA-MER per una durada de 6 mesos i l'Ajuntament ha sol·licitat dins de les seues previsions per a dues brigades forestals de 4 persones, cadascuna d'elles amb 1 capatàs.

- S'ha adjudicat l'Obra del Camí del Mas de Vicent dins de les Obres del Pla Castelló 135

- S'han confeccionat unes xapes amb motiu de la celebració al novembre del dia de la violència de gènere.

- La Diputació també ens ha aprovat unes millores per a la Carretera de Xodos però no s'ha pogut veure encara el Projecte.

- S'han realitzat també unes obres de millora en la Ludoteca amb l'objecte d'ampliar la cabuda i millorar l'estada a costa de l'Ajuntament.

- S'han acabat les obres de la Casa de la Música. Així mateix la Diputació ha donat 3000 euros per a l'Escola d'Educandos de la Banda de Música.

- Ens han denegat l'ajuda en aquesta convocatòria per a la Casa de Tena però tornarà a eixir una altra convocatòria per a desembre i es presentara el Projecte actualitzat.

- S'ha concedit una subvenció per la Conselleria de Justícia, Administració Pública, reformes democràtiques i Llibertats Públiques per a unes jornades sobre la memòria històrica.

- La Diputació ha donat dues subvencions una per a actes taurins i una altra per a activitats culturals.

- La Generalitat València ha concedit una subvenció per a foment del valencià i la Diputació una altra subvenció per a activitats esportives, carrera de BTT (1000 euros).

SUBVENCIONS 2017

GENERALITAT VALENCIANA

Conselleria Educació	Foment del valencià	2.143,85
Conselleria Economia	Fira de desembre	3.290
Servef	Contractació jóvens qualificats	17.208,40
Servef	Contractació jóvens no qualificats	15.207,24
Conselleria d'Agricultura	Renovació xarxa d'aigües de la Placeta	41.329,06
Conselleria d'Economia (Servef)	EPAMER. Brigades forestals	64.345,80
Conselleria d'Economia (Servef)	EMCOORP. Contractació 2 persones	17.599,28
Conselleria d'Economia (Servef)	EMCOORP. Contractació 2 persones	17.599,28
Conselleria d'Agricultura	Millora de camins rurals	127.799,88
Servef	Pròrroga contracte AEDL	8.247
Conselleria d'Economia (Servef)	Taller d'ocupació	194.529,60
Presidència Generalitat	Despeses de funcionament	29.642
Presidència Generalitat	Danys pluges	37.949
Conselleria Justícia	Jornades Memòria Històrica	2.000
TOTAL		578.888,39

DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ

Unitat de respir	7.008
PLA 135	105.000
Paratge Municipal de El Castell	2.453,74
Conveni singular sanejament d'aigües Casilla	69.923,48
Carreres de muntanya	1.000
Pla d'ocupació	4.858,57
TOTAL	190.243,79

L'AODL informa

Taller d'ocupació

L'Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat ha sigut beneficiari d'una sèrie de subvencions d'iniciativa social del SERVEF per a la contractació de gent aturada d'Atzeneta, reduint així la taxa de desocupació al municipi.

Aquestes subvencions permetran la contractació de 12 persones i realitzaran faenes durant 6 mesos al nostre poble i pel terme municipal.

Els programes que es duran a terme a Atzeneta són les següents:

- **EMCORD 2017.** Programa de subvencions Iniciativa Social, destinades a la contractació de persones en situació de desocupació de llarga duració per a corporacions locals de la Comunitat Valenciana. Ens han concedit 17.599,28 € en aquest programa per a contractar 2 persones.

- **EMCORP 2017.** Programa de subvencions Iniciativa Social, destinades a la contractació de persones desocupades de al menys 30 anys d'edat en col·laboració amb les corporacions locals, per a la re-

alització d'obres o serveis d'interès general. Destinat per a contractar 2 persones amb un pressupost de 17.599,28 €.

- **EPAMER 2017.** Programa de Subvencions Iniciativa Social, destinades a la contractació de persones desocupades per corporacions locals de la Comunitat Valenciana, per a la realització d'accions previstes en plans o procediments de emergències en l'àmbit forestal. Ens han concedit 64.345,80 € per a la contractació de 8 persones que formaran part de 2 brigades compostes de 4 persones cadascuna. Tots aquest nous llocs de treball començaran les seues tasques al mes de desembre 2017 i finalitzaran durant el més de juny del 2018.

L'AODL

Pilar Ferreres Garcia

A Atzeneta cal saber

Exposició de la memòria històrica d'Atzeneta Del Maestrat

La vesprada del 28 d'octubre es van inaugurar les exposicions de les II Jornades de la Memòria Històrica.

"Objectes i material bèl·lic de la Guerra Civil" i "Els maquis al còmic", es van poder visitar fins el 5 de novembre.

A més a més, eixe mateix dia es va presentar el llibre "Homes del bosc. Una història del maquis", de Francisco Collado Cerveró, un assumpte, el del maquis, que compta amb un bon grapat de seguidors a la nostra localitat.

Zumba party per Halloween

El dia 31 d'octubre va tindre lloc al multiusos una sessió de Zumba per als més xicotets. L'acte, programat amb motiu de la celebració de Halloween que, malgrat comptar amb relativament pocs anys de vigència, cada any s'arrela més en el nostre mapa de tradicions. La participació va ser nombrosa i la instructora, Nuria Juan Batiste, molt del grat dels participants.

La Generalitat aprova el taller d'ocupació

La Generalitat ens ha confirmat la concessió per al nostre poble d' un taller d' ocupació, per primera vegada en la nostra història.

Amb ell es podran contractar una persona encarre-

gada per a la seua direcció, dos docents i un auxiliar administratiu per a un any de durada, així com 10 alumnes.

Cine infantil

Al saló multiusos i dirigida al públic infantil a partir de 5 i 6 anys, es va projectar el dissabte 21 d'octubre la pel·lícula "Los cocodrilos", que va ser triada pel Consell d'Infants. La bona acollida de la canalla d'este tipus d'actividad és prou per a que l'ajuntament la fomenti. D'eixa manera, amb la pantalla gran, s'imbueix, tal vegada subliminalment, l'amor pel cine entre els mes menuts i no cal oblidar que el cine constitueix una de les canalitzacions de la cultura amb majúscules.

Visita a la cova de Pere Tomàs

El día 15 d'octubre més d'una vintena de persones, entre grans i menuts, van poder gaudir de la visita a la cova de Pere Tomàs, catalogada com a Patrimoni de la Humanitat, pel seu petroglif rupestre.

Jornada informativa de la Cooperativa

De la mà de Fertinagro Biotech España, el dia 17 d'octubre la Cooperativa va organitzar en el saló d'actes de la institució una xerrada informativa al voltant de la fertilització en l'ametler,. La iniciativa s'inclou en l'aposta de proximitat amb la formació dels socis i clients.

Subvencions

- La Conselleria d' Educació, Cultura i Esport ha concedit dos subvencions a entitats del nostre poble per a la realització d' activitats culturals. Una de 4.613 € per a la Comissió de Festes d' Atzeneta i una altra de 4.725 € per a l' Associació Cultural del Aplec del Penyagolosa.

-L'Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat ha rebut una subvenció de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies per un import de 1.508,57 € per a la lluita contra el mosquit tigre.

-La Conselleria d' Agricultura, Medi Ambient i Canvi climàtic ha concedit una subvenció al nostre Ajuntament per un import de 41.329,06 € dins per a l'execució d'obres en matèria d'abastiment

d'aigua, sanejament i defensa contra inundacions. La subvenció serà destinada a renovar la xarxa de clavegueram i aigua potable de la Placeta i carrers del voltant.

Proces selectiu taller

La Direcció General d'Ocupació i Formació ha concedit a l'Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat el projecte del Taller d'Ocupació Atzeneta per al manteniment i millora de jardins i espais verds, així como la creació d'altres nous que inclourà els certificats de professionalitat següents:

- AGAO0108 Activitats Auxiliars en viviers, jardins i centres de jardineria.
- AGAO0208 Instal·lació de jardins i zones verdes.

L' Ajuntament seleccionarà mitjançant convocatòria pública el personal directiu, docent i d'auxiliar administratiu d'aquest taller.

El termini per presentar la documentació de 5 dies hàbils, serà del 25 al 31 d'octubre 2017.

El procés de selecció dels 10 alumnes es farà mitjançant oferta al SERVEF.

Conveni amb la Diputació de Castelló

L' Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat ha signat un conveni singular amb la Diputació de Castelló, segons el qual aquesta institució realitzarà una inversió de 69.923,48 € en els terrenys de l'antiga Casilla de Peons Caminers, per tal de realitzar la connexió a la xarxa de sanejament i construcció de banys per a la futura àrea d' acampada municipal, que l'Ajuntament té previst construir allí.

La possibilitat de oferir una àrea d'acampada a les inmedicions de la població millorarà l'oferta turística del municipi i enfortirà la voluntat corporativa de posar en valor les excel·lències del nostre patrimoni: paisagístic, gastronòmic, cultural i altres.

Activitats per a xiquets i xiquetes

El dissabte 9 de desembre, organitzades pel Casal Popular d'Atzeneta del Maestrat i la Biblioteca municipal d'Atzeneta del Maestrat.es van celebrar activitats lúdiques per als més menuts que van consistir en un taller de paper reciclat i un contacontes a càrrec de Tania Muñoz amb el títol, "Bestiari".

L'ajuntament és conscient de la necessitat de dinamitzar les bases més joves de la piràmide d'edat d'Atzeneta perquè de la seua conservació depèn la bona salut demogràfica del poble.

Al nadal, compra al poble

L' Ajuntament d' Atzeneta del Maestrat , amb la col.laboració dels comerços locals, va posar en marxa la campanya "Compra al poble", que encara està activa. Amb ella es pretén fomentar que les compres d' aquestes dates es realitzen als establiments del poble.

La iniciativa premia les compres efectuades en els comerços locals adscrits a ella i sortejarà entre aquells que acrediten les seues compres per mitjà de les paperetes que els propis comerços faciliten, diversos lots de productes i xecs regal.

L'objectiu no és un altre que fer poble mitjançant la dinamització de l'economia local per mitjà de l'autoconsum i la resposta de la població ha sigut més que notable.

Inauguració de l' exposició de fotografia

Del dia 2 al 9 de desembre es va poder vore a la sala d' exposicions de l' Ajuntament d' Atzeneta l' exposició de fotografies de picaports de Juanjo Escrig, un recull visual d'aquestos objectes que en casos com els que l'autor ens porta tenen més d'art que d'utilitat si cap.

Treballs de neteja

L'Ajuntament ha sol·licitat a l'empresa pública Tragsa la neteja de diferents zones del nostre terme que es trobaven en un estat bastant degradat, com el paratge Natural del Castell, el Toll de la Sant Joana o la font de les Piques. Després de les accions de neteja, la qualitat visual dels llocs esmentats, ha millorat exponencialment.

Exposició "Con las mujeres avanza el mundo"

Al mes de novembre, es va poder visitar a la sala d'exposicions de l'Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat aquesta exposició cedida pel Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat.

Timelapse estrelles i núvols

El nostre veí Felipe Peña, al que ja vam presentar en un anterior BIM com un astrònom més que aficionat, ha editat un vídeo en modus timelapse (moviment accelerat de les imatges) en el que conjuga estrelles i núvols, una bona part d'ells situat sobre la vertical del nostre terme. Deixem l'enllaç de Youtube per al seu visionat

<https://www.youtube.com/watch?v=6sMVMHK9xZM&feature=em-subscriptions>

Millora de camins rurals

A primer de desembre van finalitzar les obres de pavimentació de camins rurals subvencionades per la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat Valenciana.

Amb els 127.799 € concedits s'han millorat el camí vell del Castell, el camí de l'Andreva i el camí de la Caseta Roja.

Safané i Mossén Ricardo sempre presents

La memòria de Mossén Ricardo no aprima. El dia 2 de desembre va tindre lloc a la sala d'exposicions de l'Ajuntament d'Atzeneta la presentació del calendari benèfic "Instantànies, Safané", a càrrec d'Imma Puig, de l'ONG Ajuda Directa Safané. Amb la iniciativa és preten arrebregar fons per a paliar les mancances d'aquella localitat on el nostre misioner de capçalera va dedicar bona part de la seua vida a ajudar al seu desenvolupament.

Xarrada a la llar dels jubilats

El dia 1 de desembre va tindre lloc a la Llar dels Jubilats d'Atzeneta del Maestrat una xarrada sobre "Fomentant el bon tracte", a càrrec de Maria de la Torre, psicòloga dels Serveis Socials Municipals. Més que nombrosa l'assistència i més que pedagògica la ponent. L'acudida va ser tan nombrosa, com sentida.

Campanya solidaria de reciclatge de mòbils

Durant el mes de desembre ha estat oberta una iniciativa organitzada per Oxfam Intermón amb la col.laboració de l'ajuntament. Es tractava d'aportar els mòbils en desús i els que no funcionen a l'Oficina de Turisme d'Atzeneta per tal de que l'ONG els poguera reciclar destinant els beneficis als programes de l'ONG.

Un bon grapat de mòbils van ser dipositats pels veïns d'Atzeneta i serviran per a millorar la vida dels més desfavorits per la pobresa.

Nou Punt De Lectura Al Centre De Salut

S'ha instal·lat un punt de lectura de llibres infantils al centre de salut, davant de la consulta de pediatria. La biblioteca anirà reposant les lectures.

Club de muntanya At-zenet

En la Gala de la Lliga Castelló Nord es va fer entrega dels detalls als *finishers* i dels trofeus als primers classificats de cada categoria. El club local acaba amb una meritòria cinquena plaça.

Els finishers de l'entitat esportiva de la nostra localitat són:

Belén Agut, Tere Badenes, David Bellés, Eva Bellés, Jose García, Sergio Garbí, César Marín, Jordi Monferrer, Pep Gil, Marc Sánchez.

Enhorabona a tots els que heu disputat la Lliga.

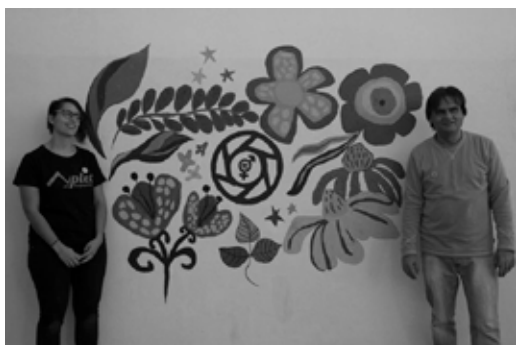

Dia internacional contra la violència de gènere

El 25 de novembre, l' Ajuntament va organitzar dues activitats per tal de commemorar el Dia Internacional Contra la Violència de Gènere.

A les 10: 30, al carrer del Maestrat es va pintar un mural reivindicatiu entre tots els assistents, i a les 11:30h es va llegir el Manifest d'Adhesió al Pacte Valencià contra la violència de gènere i masclista, al qual , s' ha adherit la institució local.

Anna Alfajarín va dissenyar del mural, i Raquel ens va deixar pintar la seua paret. La solidaritat veïnal com a vehicle per a aturar qualsevol tipus de violència de gènere.

La tele a Atzeneta

Atzeneta va estar el 21 de novembre, escenari per al rodatge del programa 'Postres d'Interior'. Una producció del Periòdic Mediterrani i TVCS, que compta amb la col·laboració de l'Ajuntament d'Atzeneta, Diputació de Castelló i Generalitat Valenciana.

El programa va mostrar el caràcter hospitalari i entranable dels veïns d'Atzeneta quan parlen de la seva terra, dels seus productes i la seva gastronomia, en aquest cas els dolços casolans més tradicionals.

En aquest sentit es vol potenciar la marca "Ruta de Sabor" i reconèixer els aliments i sabors elaborats i produïts a la província de Castelló.

Olis, ametlles, figues, carabasses i mel van estar els productes utilitzats per Tere i la resta de l'Associació Ames de Casa d'Atzeneta, per elaborar els típics bunyols i "figues albardaes" en el "set" preparat per a l'ocasió en la Torre de la Presó davant el nombrós públic assistent.

Obres a la Placeta

Ja està finalitzada la primera fase de les obres d'adequació de La Placeta de la Divina Pastora a Atzeneta del Maestrat. El projecte pretén substituir l'actual xarxa de distribució d'aigua potable, la renovació de tots els paviments, incorporació de jardineria i mobiliari urbà, així com la rehabilitació i la posada en valor del pou que trobem al centre de la plaça.

Es tracta d'una renovació urbana completa de la part més antiga del poble d'Atzeneta, un barri d'origen àrab que ara es peatonalitza per a millorar l'accessibilitat i la vida dels seus veïns.

Les obres, a cost zero per al veïnat, s'han realitzat amb una subvenció de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Canvi Climàtic de la Conselleria i una del Pla 135 de la Diputació de Castelló.

Activitats a la unitat de respir

A Mitjans de novembre els usuaris de la Unitat de Respir van participar en un taller de ciris. Activitats com aquestes, a més de millorar els aspectes cognitius dels usuaris, fan que s'ho passen d'allò més bé.

Millores a la cv-170

Entre la Pelejaneta i les Crevades la carretera CV-70 era molt estreta i després d'anys de reivindicacions, a la fi ha sigut ampliada, amb cunetes de seguretat. Afecta als termes de la Vall d'Alba, les Useres i és el principal accés a Atzeneta. El director general d'Obres Públiques, Transport i Mobilitat, Carlos Domingo, en el seua visita a les obres, ha volgut dedicar la millora al vigilant d'obres públiques Dionisio, que portava anys demanant la seua millora i ara es podrà jubilar amb el seu desig complit. Un detall entranyable de la seua part.

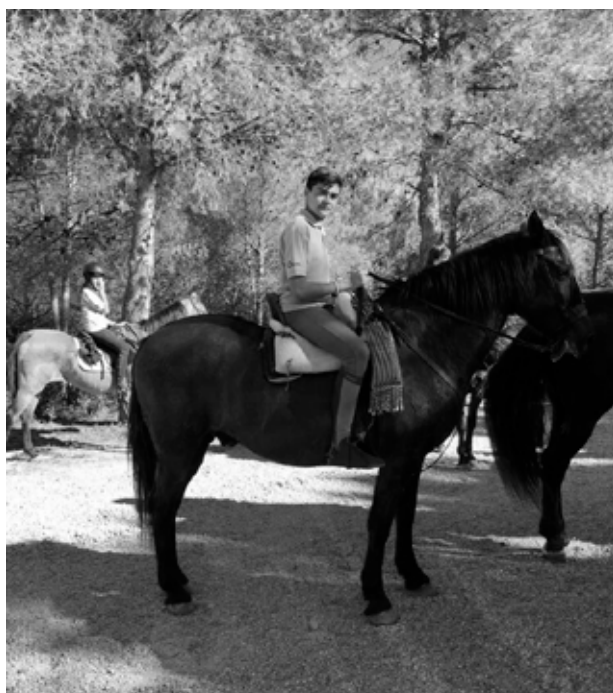
Jornada de jocs de taula al Casal Popular

El dimecres 27 de desembre va tindre lloc al Casal Popular una vesprada de jocs de taula en la se van poder provar els nous jocs cedits per les editorials GDM Games, Maldito Games Devir Iberia. El ventall d'edats (en el cartell es deia que l'esdeveniment era apte per als compresos entre els 5 i els 99 anys) va permetre una més que variada acudida i l'originalitat d'alguns jocs va fer les delícies dels assistents.

X concentració i marxa de cavalls

El 12 de novembre va tindre lloc a Atzeneta una concentració-marxa de cavalls que va reunir a més de 50 equins i els seus jinets. La marxa, en la seua desena edició va ser organitzada per l'Associació d'Amics del Cavall d'Atzeneta del Maestrat, i va consistir en un recorregut pel terme que cada any és nou respecte d l'anterior. La bona salut de la associació es posa de manifest per l'alta participació i perquè la actual ja ha sigut la desena edició. A la d'aquest any, a banda dels autòctons, es van sumar cavalls de Castelló, Vinaròs, L'Alcora, Ribesalbes, Catí, Vilanova d'Alcolea, Villahernosa, Benafigos, Morella, Onda, Albocàsser, Cabanes i Benlloch.

Visita del Pare Noel a Atzeneta

Com ja ve sent costum, sobre tot desde els començaments del segle XXI, la figura del Pare Noel s'ha convertit en un clàssic del Nadal. La vesprada del 24 de desembre les xiquetes i els xiquets d'Atzeneta van rebre la visita del personatge que viu a Lapònia i que de ben segur venia ben carregat de regals, no sols per als esmentats xiquets i xiquetes, sinó també per als adults.

Mercat solidari i recollida d'aliments

El dissabte 23 de desembre, un any més es van celebrar dos actes amb una acusada simbologia nadalenca: la recollida d'aliments i el mercat solidari al local multiusos. Organitzat per la Comissió Cultural municipal i l'Assemblea de Joves, la participació va estar d'allò més concorreguda en una demostració de la solidaritat dels atzenetins amb els més desafavorits.

DES DE “EL MOLÍ DEL OLÍ”

ALMASSERA L'ATZENETINA / S.A.T. 585

La campanya 2017/2018 ha estat una campanya rècord al nostre molí d'Atzeneta, tant pel que fa a la quantitat d'olives, com a la qualitat i quantitat d'oli ob-
tès.

El bon estat dels arbres, el que la campanya anterior fora mediocre, i l'oportunitat de la pluga caiguda tant a punt, o siga, en maig per fer créixer el pinyol i en setembre per fer que l'oliva posara molt d'oli, a més a més de l'absència de plagues destacables, en especial la baixa incidència de mosca de l'olivera, han ajudat i molt a que s'haja pogut arregar de l'arbre, sense caure al sòl la pràctica totalitat de la collita, i que el fruit, molt s'ha recollit primerencament, en novembre, haja arribat al molí en molt bones condicions.

L'oli obtingut també ha estat de molta qualitat, gràcies per suposat al bon estat de l'oliva, així com també a un bon tractament en el molí, tant en la moltura com en la filtració. Prova d'açò són les analítiques re-
atlizades que a continuació exposem junt a una tabla de valors màxims i mínims d'oli verge extra.

	oli dipòsit 1	oli dipòsit 4	valors re- ferència	oli verge extra
àcidex lliure	0,16	0,16	0,17	0,10 a 4
peròxids	4,9	5,4	5,0	4,5 a 6
abs. K232	1,61	1,72	1,63	1,5 a 2,5
abs. K270	0,13	0,12	0,12	0,11 a 0,22
esters etílics	<10	<10	<10	<10 a >35

Algunes xifres obtingudes són les següents a data 17/12/2017

	Temporada 2017/18	temporada 2016/17	temporada 2015/16
Kg. Molturats	820.693	248.472	788.125
Litros obtesos	165.139	44.010	109.780
Rendiment mitjà	20,12	17,71	13,92

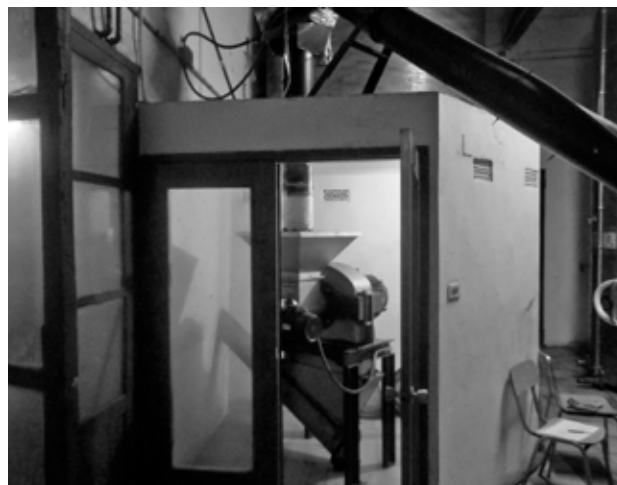
Fins al mateix dia 17 de desembre s'han repartit entre els socis 57.505 litres envasats.

El molí es va vore obligat a vendre una cister-
na de 26.000 litres a granel per incapacitat
d'emmagatzament, el preu de venda ha sigut de
3,55 € / kg d'oli. Al soci que va comunicar al molí la
seva intenció de vendre se li abonarà l'import en
breu.

Com tots saben, ha estat una campanya molt inten-
sa, on hem tingut molts quilos i molts litres en molt

poc de temps. S'ha intentat donar servei a tots el mi-
llor possible, encara que algún dia i degut a algunes
avaries, hem hagut de dir-li a algú que tornare al dia
següent a portar les olives. Ho sentim molt i els de-
manem disculpes. Esperem millorar en tot el possible
per als pròxims anys.

Que passen molt bon Nadal i que tinguen un any
2018 molt feliç.

Dia de fira, dia de festa

La fira tradicional de la Puríssima a Atzeneta Maestrat, que organitza l'ajuntament de la localitat i té el seu origen en un privilegi de Carlos I al segle XVI, es va celebrar amb l'èxit de públic i de parades que ja ve sent tradicional any rere any.

El bon oratge, la mostra d'objectes antics al carrer Xodos, l'exposició de ramaderia, les variades paradetes i la degustació de tombet a càrrec de Corder del Maestrat són només alguns dels reclams d'aquesta fira van encetar.

La despertada i el Rosari de l'Aurora, han encetat la jornada. Després, va arribar la processó del farolet. I en eixir de missa, la xocolatada esperava als participants en els actes religiosos.

Tampoc va faltar el treball dels artesans, les figures albardades i els bunyols de les ames de casa d'Atzeneta i els tallers per als més menuts.

I en la sala d'exposicions de l'ajuntament es va poder veure l'exposició de fotografies de Juan José Escrig Escrig.

A més, la inauguració per part de les autoritats va comtar amb la música de la Rondalla "El Soroll del Maestrat".

Ja són 460 els anys d'antiguitat d'una fira que va a més.

Gent d'ací

Juan y Ripollés

Persona y creador, respectivamente

Juanma Velasco

Llego tarde, cinco minutos, confuso por el doble acceso de la casa. El compareciente, Juan, me espera sentado en una mecedora de rejilla, de las clásicas, sita frente a un fuego contenido. Su figura doméstica aparece también con esa singularidad de vestimenta que siempre va consigo, protegido con un batín verde y su eterno solideo blanco con la avanzadilla de esos dos cuernecillos verdes a modo de marca de agua de su personalidad.

Confieso que no me he documentado previamente sobre su persona. De ese modo, sin dejarme contaminar por impresiones de wikis y

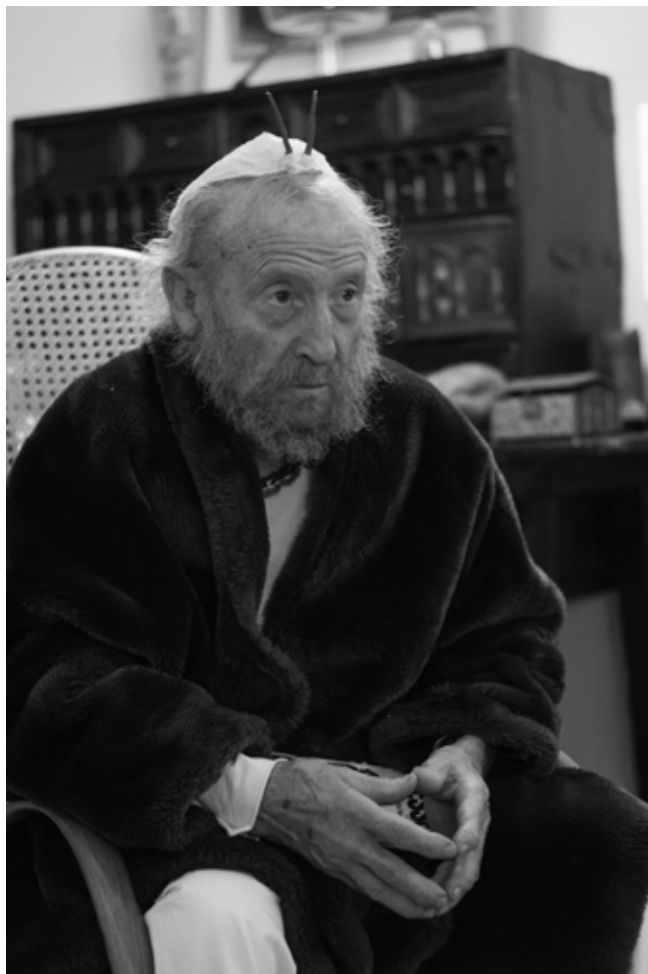
otros opinadores ajenos más o menos afines a su vida y a su obra, persigo dejar de lado al personaje y hurgar en el ser humano con el máximo grado de honestidad, sin otros juicios de valor que los derivados de la conversación y de los que ya poseo sobre él: superficiales, miméticos, influenciados por mi paleta de lecturas y subjetividades porque resulta imposible ser de Castellón y no tener una idea forjada de Ripollés como artista y más allá.

Cuando se tiene enfrente a un humano, varón, de ochenta y cinco años vividos con los ojos abiertos, muy abiertos a sus múltiples alrededo-

res, cien minutos de charla apenas si dan para obtener unos trazos, pocos, impresionistas, para confinarlo en un millar y medio de palabras. Si, además, como en el caso de Juan, de Ripollés, de Ripo como le denominan sus más próximos y no tanto, se mancomunan persona y personaje, el tiempo apuntado apenas si concede lo justo para abocetar el relato de un pintor que de niño ya quería ser pintor.

Me inclino por su nombre de partida de nacimiento (recuperada, según refiere, un tanto rocambolescamente tras el incendio de los registros de su Alzira natal), por ese lacónico Juan como fórmula en el trato. Y de tú, pese a su edad y la mía, porque a los pocos minutos de canje verbal, sin que el protagonista lo pretenda, ya ha aflorado el infante que no ha dejado de ser, el libérrimo que sigue incrementando su mosaico artístico con teselas que parecen infinitas y que lo han convertido en el artista más reputado de la provincia, quizá también el más provocador, el más internacional, el más excéntrico, el más amado o aborrecido, admirado o rechazado, según jueces, según miradas, según afinidades. Juan tampoco es oriundo de Atzeneta (parece una constante, impremeditada, que en esta sección titulada *gent d'ací* hayan aparecido solo afincados y no nativos), pero duerme cada noche intramuros de la localidad, en una casa mediada la calle de la Purísima que rehabilitó hasta conseguir de ella una personalidad acorde a la de sus ocupantes. Uno de ellos el fantasma, como él se define durante un fragmento de la conversación porque habitualmente la abandona antes del orto y regresa a ella después del ocaso. Por ese horario laboral intensivo que mantiene todavía, infatigable pese al acecho de la biología, con jornadas de trabajo que no descienden de las doce, quince, incluso de las diecisiete horas, Juan está más familiarizado con las sombras que con la luz de Atzeneta, hecho que no le alcanza para prodigarse socialmente en un pueblo del que resalta que preserva el sustrato de las gentes de interior: laboriosas, hospitalarias, cercanas, que le hicieron decantarse por nuestro municipio para pasar, cuando menos, las noches, su tiempo de ocio, de meditación, de convivencia emocional. Quizá las raíces atzenetinas de su compañera vital, Pili, tengan también algo que ver en su elección.

Alternamos el castellano y el valenciano como lenguas de ida y vuelta, nos surge así y ambos nos acomodamos en las pausas, con la mirada, a

través de la mímica; la lumbre como notario del habla y de la escucha. De tanto en vez, la sombra de un fotógrafo mudo interrumpe la perspectiva, pero no el diálogo. Surgen preguntas que casi no alcanzan esa condición y se suceden unas respuestas, las suyas, que se articulan en torno a sus principios de vida y creatividad, a sus patrones de sueño y de sueños, de entusiasmo, de entrega, de convicción, de búsqueda y de hallazgo de ese que siempre supo que estaba en él y que no ha cesado de acompañarle desde que en 1954 se afincara en París para comprobar si, como titulaba Hemingway, París era una fiesta. Y mucho antes, cuando ya de niño le sisaba duros a su madre para comprar pinceles, pigmentos y los útiles pictóricos que necesitaba para trenzar su aspiración de pintor, en los albores de su infancia de brocha gruesa, a sabiendas de que la regañina de su madre, en ocasiones acompañada de algún azote propio de madres y de tiempos, rebotaría en su coraza de determinación.

Me he presentado desarmado de libreta, de bolígrafo, de grabadora, incluso de guion, confiado en mi memoria y en mi oficio de conversador y mantengo izados mis pabellones sensoriales, pero en particular los auditivos, para retener e

sometiendo a cada infante a medida que crece. Y con ese descubrimiento de la profundidad, de los peligros, de las causas y los efectos de sus actos, se va presentando el miedo, la conciencia de ser, la percepción de la propia dimensión de cada uno y en consecuencia la autorepresión, ese instinto común de no buscarse de más, o de rechazar a ese yo idealista que cada uno acarrea. Eso entiende Juan, o al menos así lo interpreto yo, la inconsciencia de sí mismo como motor de su obra, como símbolo de su identidad creativa, de proyectar en los lienzos, en las telas, en los espacios, en los materiales, esa cosmogonía que bulle en él sin que en ese traslado del plano mental al físico la obra pierda la pureza idealista con la que es concebida.

Juan no quiso, o no supo, sumarse al abrazo de esa socialización y se dejó llevar por el cosmos que él mismo fundó en su interior. Nacido por azar en la ya mencionada Alzira y con una madre biológica fallecida durante el parto, como tantas por entonces aquel 1932 republicano, fue entregado a una madre de leche más que humilde de origen y cultura y recaló en Castellón, en una casa en las inmediaciones de la calle Segorbe, en un barrio trufado

de gentes más que sencillas que en aquella posguerra recesiva, motejaban a Juan como Juanito "El Mariquita" cuando su inclinación infantil por los disfraces le hacía salir a la calle tocada la cabeza ya entonces con parecido solideo con el que se ha tocado siempre. Lo refiere de sí mismo sin el menor tapujo, sabedor de que su tendencia sexual no fue nunca esa, amparado en la naturalidad que parece haber presidido toda su existencia, sin imposturas porque Juan derivó muy pronto en Ripo, tanto que quizá su nombre de pila hubiera tenido que ser Ripo y no Juan.

interpretar su disertación, conformada por un vocabulario cultivado por los años, por el autodidactismo, por las vivencias, por los viajes, por los onirismos, por los soliloquios. En ocasiones se balancea, con suavidad, para apuntalar el ritmo de su disertación. También en ocasiones el solideo se le insubordina, se le desliza de su cráneo y medio resbala por el respaldo de la mecedora hasta que lo captura sin inmutarse y se lo cala de nuevo. Se acompaña de un libro entre sus manos, pero no recuerdo su título. La desmemoria de la memoria...

Irrumpe, desde el primer intercambio, porque así lo predispongo, el creativo, el artista, pero como Juan, todavía no como Ripollés. Aflora de inmediato su percepción de inconsciencia, esa persistencia del niño que no se ha desprovisto de su membrana de temeridad y que transcurre libre, sin la domesticación a la que el entorno va

No nos entrometemos en política, ni en religión. Desconozco si Juan es creyente o profesa un ateísmo particular y no me voy a molestar en investigarlo a posteriori. No resulta necesario para entender que se ha ocupado de fabricarse sus propios dioses y los venera en cualquier circuns-

tancia, por encima de modas y escuelas, desde su condición de autodidacta experimentador, creando, sin pretenderlo, su propia escuela a la que se ha mantenido fiel, sin rupturas consigo mismo y con su concepción particular del arte, evolutivo, coherente con su propio atrevimiento de creador de fondo.

Juan acaba de regresar de China, de Guilin, una ciudad "modesta" en términos demográficos, puesto que con casi cinco millones de habitantes no se encuentra entre las quince más pobladas de aquel país del que Ripo advierte que a poco tardar se va a convertir en la primera potencia mundial. Durante el mes de estancia en aquella ciudad ha fraguado una escultura que se suma a las docenas existentes, algunas de autores de primer orden mundial, en un museo al aire libre. Un mes de trabajo intensivo, sin el reloj de la prisa, con ese vigor sobrenatural que él atribuye a su naturaleza privilegiada, a su disciplina y a la ausencia inmemorial de la pereza, uno de los máximos promotores del fracaso.

No ha hecho deporte jamás, aunque matiza que de niño sí formó parte, más por voluntad materna que por la suya propia, del equipo de fútbol del barrio y aunque rememora su velocidad, también alude a su falta de técnica, de afición y de continuidad. Desde aquel casi incidente deportivo, nada en el casillero de sus cuádriceps salvo la intensidad del día a día.

Ha expuesto en centenares de ciudades: españolas, europeas, americanas y asiáticas. En Taiwán y en algunas ciudades de China su popularidad le lleva a ser reconocido por la calle y abordado para selfis. Ha vivido (y es mi única consulta a su biografía) en Castellón, en París, en Sevilla, en Córdoba, en Chipiona, en Cercedilla, en Borriol, en Holanda, en Sant Joan de Moró

y ahora, quizá como postrimería inmobiliaria de su vida, en Atzeneta. Con seguridad, la lista estará incompleta o desordenada.

El personaje ha ido dejando paso a la persona, la conversación discurre cuesta abajo. Juan no rehúye ningún tema. Abordamos algunos aspectos de la literatura, diferencia a Braque de Picasso, menciona los dones de Montserrat Caballé y Plácido Domingo como paradigmas del encontronazo del talento en bruto, de su percepción por los propietarios y de su convencimiento en explotarlo.

Pili aviva el fuego y ocupa una discreción esquinada. La charla ha derivado en familiar, las fronteras entre entrevistador y entrevistado se han diluido por el trato. Me ratifica que no va a revisar el texto previamente y por esa razón, estas palabras, Juan, son más mías que tuyas, porque las palabras pertenecen primero a quien las teje y después a quien las consume ojos adentro, y siempre, siempre, desmerecen, al ser transcritas, también al ser asimiladas, a los pensamientos originales, a los diálogos, pero sobre todo a las esencias. Espero que estas no te distorsionen demasiado y también espero que no te dejes atrapar por el lado sombrío de la vejez, me da la impresión de que ambos, Juan y Ripolles, sabréis esquivarlo porque ya lo habéis hecho.

Ens conten des del Col·legi

Jornades educatives

El CRA del Penyagolosa va organitzar per a l'alumnat de primària, unes jornades educatives què amb el títol de «Convivim» es va cercar l'objectiu de prendre consciència sobre la importància de la convivència, tant en l'escola, com en la societat. Es tractaren conceptes com bullying i ciberbullying, mediació i valors, dotant de ferramentes que partiren de la intel·ligència emocional.

Aquestes jornades, realitzades durant les últimes dos setmanes lectives de desembre, van ser impartides per la direcció del centre en cada un dels aularis i va ser tot un èxit per als alumnes, ja que van aprofitar exitosament aquesta formació.

Trobada CRA del Penyagolosa 2017

Un any més, tot l'alumnat del CRA del Penyagolosa va realitzar un dia de convivència. Aquest any, la població de Vistabella va ser l'afortunada de reunir al futur de les nostres terres.

Alumnat, mestres, famílies i fins i tot, la inspecció educativa, es van donar cita en la població més alta de la nostra comunitat.

Aquest dia tenia tres objectius bàsics:

- 1) fomentar la convivència i sentiment d'unitat.
- 2) gaudir d'activitats educatives i lúdiques en la natura.
- 3) conèixer l'entorn socio-cultural de la població de Vistabella.

La primera part de la trobada es va desenvolupar a Sant Joan de Penyagolosa. Allí els nostres alumnes van formar sis grups, els qual van anar passant per diferents estacions:

- 1) Manualitats de la tardor: van participar en l'elaboració de tres murals de la tardor.
- 2) Visita al centre d'interpretació, on el monitor de parc ens va explicar la manera en què vivien els nostres avantpassats.
- 3) Vídeo promocional del parc Natural del Penyagolosa: on ens explicàrem els llocs més importants del parc i quines coses es poden vore.
- 4) Visita a l'arborètum: un voluntari, ens va explicar la vegetació més representativa del parc i les seues característiques.
- 5) Visita a l'ermitori: Mossén David ens va explicar els orígens de Sant Joan de Penyagolosa.
- 6) Animació musical: els nens van gaudir de cançons divertides amb la guitarra d'Alejandro, el mestre de música.

Després els nens anaren a Dinar al casal jove de Vistabella on tingueren ocasió de relacio-

nar-se i passar una estona divertida.

La jornada, encara que curta, va ser molt emocionant, de reencontres, de rialles, plena de somriures. Una jornada per al record amb l'espera de la pròxima trobada, la qual per al curs vinent serà en Atzeneta del Maestrat, seu del CRA del Penyagolosa.

C.P. Atzeneta

Cartes per als Reis Mags

Estimats Reis Mags

Desitge que el proper any augmente l'empatia en les persones i la comprensió.

Que es repartiren els recursos per a que tots pogueren viure al seu país.

Que s'acabe la violència: les guerres, la violència de gènere i el maltracte als animals.

Que tots junts fórem dia a dia millors persones.

És molt el que us demane però sé que amb bona voluntat tot es podrà aconseguir.

Ariadna Monferrer Edo
Nadal 2017

Estimats Reis Mags

Enguany m'he portat molt bé, per això, vull demanar una cosa:

La felicitat de la meua família, perquè és el millor que tinc: m'ajuden, em fan riure.....

Moltes gràcies per nàixer en una família que m'accepta i ho donaria tot per mi !!!

Un bes molt fort.

Emma Bellés
Nadal 2017

Poema de Nadal

Majestades de los deseos,
desde mi humilde corazón,
os pido en esta NAVIDAD,
PAZ Y FELICIDAD.

Majestades de Oriente,
os quiero pedir dulcemente,
que colméis a mi familia
de salud y alegría.

Ángel de la Navidad,
brillante y de algodón,
dulce felicidad,
si vienes a mi balcón.

Anabel Monfort Molés

Medi ambient

Paco Esteller

Alcaudón común

- **NOMBRE CASTELLANO:** Alcaudón común.
- **NOMBRE CIENTÍFICO:** Lanius senador.
- **CLASIFICACIÓN:** Orden Paseriformes, familia Lanidos.
- **HÁBITAT:** Mediterráneo, Campiñas arboladas.
- **ÁREA DE DISTRIBUCIÓN:** África, Europa y Asia.
- **CARACTERÍSTICAS:** Mide 17 cm, de longitud, pesa aproximadamente 40 gramos. La cabeza y la nuca son de color rojizo, las partes superiores son de tonalidad pardo negrusca a excepción de dos bandas blancas dispuestas en las alas y el obispillo, que es blanco.
- **VIDA Y COSTUMBRES:** El alcaudón común sitúa los nidos en los árboles, consiste en una copa de raíces y hiervas revestida de plumas y lana. Formada por una puesta en general de 5-6 huevos que son incubados principalmente por la hembra, durante 16 días. Las crías nidícolas son alimentadas por los dos progenitores y emprenden el vuelo a los 19-20 días.

Espino albar

- **NOMBRE CIENTÍFICO:** Crataegus monogyna Jacquin.
- **FAMILIA:** Rosáceas.
- **SINONIMAS:** Carcabollero, espinalb, azpil, estripio.
- **DESCRIPCIÓN:** Arbusto con la corteza joven de color gris claro, lisa y más tarde marrón hendida. Hojas caducas de color verde brillante, de largo pecíolo y bordes dentados. Las flores débiles, perfumadas, blancas con tonos rosados, están reunidas en corimbos. Fruto ovoideo, carnoso, pequeño y parecido a una diminuta pera, es de color rojo llamativo. Olor débil, poco agradable y de sabor dulce, soso farináceo.
- **PROPIEDADES:** Astringente, antiespasmódico, tónico cardíaco, febrífugo, diurético, hipotensor, sedante.
- **PARTES UTILIZADAS:** Flores, corteza y frutos.
- **COSECHAR EN:** Primavera - otoño.
- **COMO SE USA:**
 - **Para la salud:** Palpitaciones, tensión nerviosa.

Tisana: poner una taza un puñado de flores, poner agua hirviendo y dejar reposar, se filtra, edulcora y toma a sorbitos dos veces al día durante las comidas. Antiespasmódico, insomnio, vértigos.

Tintura: macerar 1 g de flores y frutos en 20 ml de alcohol de 70°. Después de una semana filtrar y guardar el líquido en una botellita con tapón cuentagotas. La dosis es de 40 gotas a tomar en poco de agua, por la noche antes de acostarse.

Para la cocina: El fruto maduro del espino albar se utiliza para preparar mermeladas, gelatinas y también una bebida, semejante a la sidra.

- **Para la belleza:**

Relajante: La decocción de flores y de hojas se usa para baño como relajante y como tónico astringente, muy útil para pieles grasas e impuras.

II Jornades de Memòria Històrica a Atzeneta

Jaume Gil Saura

Benvingut i estimat poble d'Atzeneta

En primer lloc m'agradaria agrair la presència de tots els que va venir i els que va fer possible que es feren unes segones jornades de la memòria històrica, entre altres gràcies a Toni Nebot, Santiago Agustina, Consuelo Bertran, Rafa Rubio, Salvador Escrig, Núria, Lucia Bellés i al GMHC.

Tots us preguntareu per què estem fent aquestes jornades de memòria històrica i per què ho fem amb tant d'entusiasme. Primer que res voldria dir que en els actes que plantejem no volem ni obrir ferides del passat, ni ofendre a cap atzenetí o atzenetina; l'únic que pretenem és recuperar aquella part de la història del nostre poble que ha estat tan silenciada i rendir homenatge a totes aquelles persones que van sofrir les represàlies de la guerra i posteriorment del franquisme. Persones que no tenien cap culpa de tot allò que va passar.

Un dels treballs que vam realitzar aquest any i que a les jornades Miguel Mezquita va polir, va ser el mapa de fosses. Una vegada passat el front per Atzeneta va deixar centenars de morts, alguns enterrats dins les trinxeres, altres als bancals, al costat de camins, altres en fosses als cementis i alguns cremats al mig la muntanya. En aquest treball de localitzar

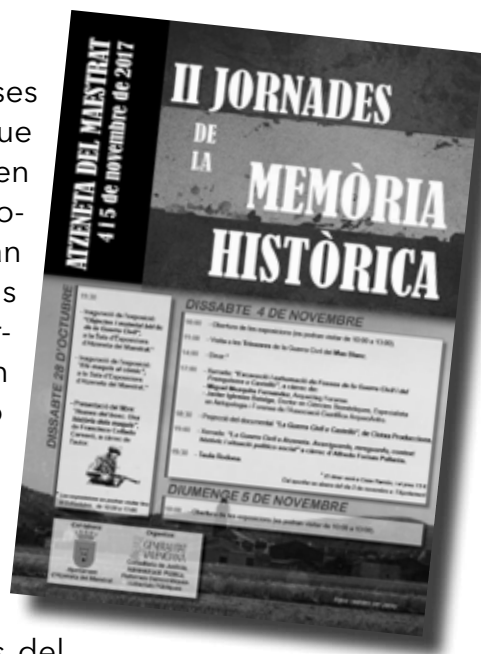
i datar les fosses tenim la sort que encara queden persones al poble que ho van viure i alguns en primera persona. Per dir un nombre, i no ser partidista ni hipòcrita, al cementiri municipal tenim a més de 100 soldats del

bàndol nacional enterrats en fosses comuns. No va sent hora de tornar-los amb les seues famílies? S'ho van merèixer morir i que foren soterrats lluny de la seua família? O simplement, tota la gent que va morir, s'ho va merèixer?

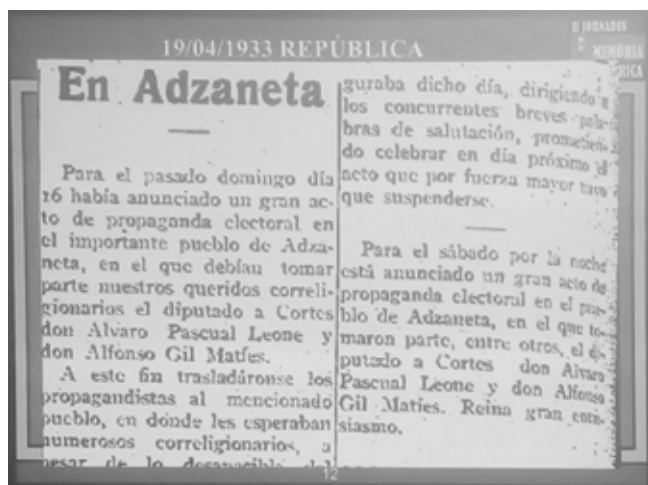
Doncs, aquest ha sigut un dels nostres primers treballs i que encara no està acabat, ja que és una tasca molt difícil localitzar-les totes.

En segon lloc, un altre treball que estem fent i que estem oberts a col·laboracions, és recuperar tot el patrimoni que tenim i fer un espai a part de turístic, de reconciliació entre totes i tots els que van viure esta obscura etapa. Per a avançar hi ha que aprendre dels errors. Ara el que estem fent és un treball de localització, habilitació i conservació. Els últims treballs fets han sigut a les trinxeres del mas Blanc, la idea és recuperar tots els llocs que tinguen un valor patrimonial. Refugis on es van amagar els nostres avantpassats, històries que si no s'escriuen es perdran amb el temps, zones i punts militars. En aquest punt voldria agrair a Rafa Rubio per la seua ajuda constant per a rehabilitar-les.

L'activitat que més èxit va tindre va ser la ruta a les trinxeres netejades del Pou Nou, ja que

va ser una de les que més públic va tindre. Per la vesprada també vam comptar amb l'exposició de documents d'Atzeneta de l'historiador Alfred Fornás, un treball molt interessant ja que va aportar document que cap atzenetí/ina coneixíem. Documents dels cens de les votacions municipals de la República, documents de la guerra i postguerra... També vam tindre la sort de veure el documental de La guerra civil a Castelló, un gran treball fet pels amics del Grup de Recerca per la Memòria Històrica a Castelló.

Des de la UJI

EL PETRÒGLIF DE LA COVA DE PERE TOMÀS

Miguel Ángel Moliner

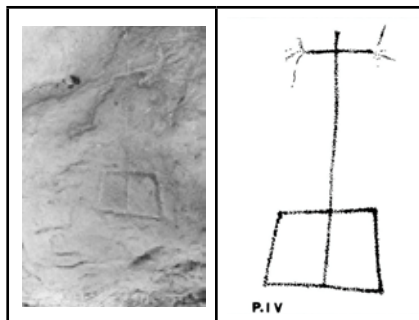

Recentment, l'ajuntament d'Atzeneta ha protegit amb una reixa l'abric on es troba un dels vestigis més importants que han deixat els pobladors antics d'aquestes terres. Estic parlant del petroglif cruciforme que hi ha a la Cova de Pere Tomàs (barranc del Gorg). Molts atzenetins s'han apropiat a veure'l, malgrat el complicat accés que té. S'ha de dir que la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esports té catalogada aquesta cova com un bé d'interés cultural (BIC), la qual cosa implica un nivell de protecció legal molt alt, com a patrimoni valencià que estem obligats a respectar i cuidar.

El que crec que no sap la gent són les raons per les quals aquest vestigi és tan rellevant. L'any 2002 es va publicar un article al Bole-
tín número 68 del Centre d'Estudis del Maestrat, on J.L. Viciano (Museu de Belles Arts de Castelló) i N. Mesado (Museu Arqueològic Comarcal de la Plana Baixa de Borriana) descrivien i contextualitzaven el nostre petroglif. Cal recordar que J.L. Viciano és l'arqueòleg que va prospectar El Castell a finals dels 70 i va trobar ceràmica de l'edat del bronze, ibera i medieval. En aquest

article, els autors volien fer un reconeixement pòstum al seu mestre i un dels pioners de l'arqueologia a Castelló: Francisco Estévez Gálvez. A l'agost de 1939, pocs mesos després de finalitzar la guerra civil, Francisco Estévez va reprendre al terme d'Atzeneta les passejades arqueològiques per la província que la guerra li havia impedit. Va deixar unes poques notes a sa casa i el que ha fet Viciano i Mesado, a partir d'una d'aquestes notes manuscrites, és recórrer seixanta-tres anys més tard el mateix camí que D. Paco.

Al gràfic següent podeu veure una fotografia i un dibuix esquemàtic del petroglif:

A continuació, us transcriuré literalment la descripció que fa Francisco Estévez (1939)

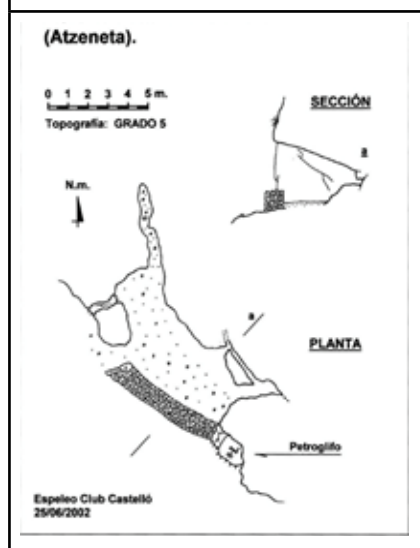
de la Cova de Pere Tomàs (l'original en valencià).

"La desigual erosió dels estrats de calcària, sensiblement horitzontals, ha donat lloc a una cavitat ampla i poc pregonada amb un pany de paret irregular per dos inflexions marginals que la parteixen en tres trams. El primer i el segon estan molt ennegrits per les fogueres que encenen els pastors, perquè la cova, malgrat que estiga molt baixa i sovint l'hauran atancat les riuades, s'aprofita de mallada, tancant-la una paret de pedra seca amb entrada per la banda dreta, raó de que aci el fumet s'esvaisca i encara es veguen rastres de pintures negres o roges. No és fàcil identificar-les. Es redueixen a línies soltes o creuades, més definit un zigzag irregular, i un possible quadrupet molt estilitzat.

En el mateix sortint de la roca, però ja fora de l'abric hi ha un gravat cruciforme, probable representació esquemàtica d'una figura humana. És aquest gravat, gran de mig metre, i fondo, fet pacienment en la dura calça per una voluntat decidida, amb algun propòsit que no

acabem d'entendre, la raó de que valga la pena recordar la cova de Pere Tomás."

Com es pot veure, l'autor no sols parla del petroglif sinó també d'unes pintures negres o roges ("quadrúpede molt estilitzat") amagades sota el fumet de la paret. Per confirmar aquesta hipòtesi caldria fer una neteja molt acurada per part d'especialistes. També és interessant comentar que en una nota adjunta, esmentada per Viciano i Mesado (2002), D. Francisco data el petroglif de l'edat de bronze (2250 a.C. - 700 a.C.).

Per la seua banda, Viciano i Mesado (2002) fan la se-

güent descripció del petroglif seixanta tres anys més tard (l'original en castellà).

"Su artífice labró un surco de sección en V en la cruz, y en U en la base, utilizando la técnica del picado, fuerte y compacto, bastante perdido por la abrasión de las pezuñas de los animales y la antigüedad, pero con un dibujo impuesto, recio y seguro. Sobre un basamento ligeramente trapezoidal, de 24 cm. de base y 16 de altura, se alza un cruciforme que ensancha ligeramente su rama superior, la cabeza, terminando en ambos extremos de la barra horizontal, los brazos, con digitaciones, prácticamente perdidas del lado izquierdo por una inflexión natural, erosionada, del soporte. La figura, un antropomorfo cruciforme, mide 50 cm. de altura."

Viciano i Mesado (2002) diuen que al sud de les Coves de Vinromà s'inicia un territori on, en lloc de l'art rupestre naturalista que hi ha al nord (Barrancs de la Gasulla i Valltorta), les manifestacions paleolítiques utilitzen la tècnica de la incisió fina de la pedra. Aquesta diferència artística fa afirmar a Viciano i Mesado (2002) que són dos mons culturalment i cronològicament diferents i que, a més, s'ignoren. No obstant això, consideren que caldria netejar el fumet per descobrir si hi ha amagades les pintures esquemàtiques que apunta D. Francisco (1939).

Respecte als petroglifs, Viciano i Mesado (2002) diuen que els cruciformes, en la

prehistòria, eren representacions esquemàtiques de l'esser humà. En aquest cas, els extrems de la barra horitzontal de la creu finalitzen amb les mans obertes. L'eixamplament de l'extrem superior de la barra vertical simbolitzaria el cap. Tècnicament, a aquesta figura l'anomenen "antropoide inculturado". Sembla que la base geomètrica de la peana que té el petroglif de la Cova de Pere Tomàs no és habitual al panorama peninsular dels cruciformes. A les terres pròximes a Castelló, només hi ha uns pocs exemples de cruciformes: a la Serradeta de Vistabella i a Terol (Alcañiz i Cantavella).

Una cosa que crida l'atenció dels arqueòlegs és que el petroglif està ubicat entre dos buits geminats de la roca semblants a les foses oculars cranials. Interpreten que aquesta ubicació respondria a la relació dels petroglifs amb el món d'ultratomba, lligat al sol i a l'aigua.

Respecte a la datació, Viciano i Mesado (2002) coincideixen amb Francisco Estévez, i consideren que el petroglif de la Cova de Pere Tomàs es va realitzar en la primera meitat del mil·lenni d'abans de la nostra era (a finals de l'edat del bronze).

I marxa BTT La Albarda

A les 8.30 del matí del dissabte 7 d'octubre, el Club Ciclista At-Zenet va organitzar la I Marxa BTT La Albarda. Amb un desplegament organitzatiu excepcional ja des d'aquesta primera edició, la prova va comptar amb la participació de més de 200 ciclistes que van cobrir la distància dels 40 quilòmetres en virtut de les capacitats de cadascun.

Els senders, polidament senyalitzats, recorrien per paratges dels termes municipals d'Atzeneta i Lluçena, tenint com a nucli de partida i d'arribada la vila d'Atzeneta. Els esportistes van travessar amb les seues bicis llocs tan emblemàtics com el Magranar, el Castell, les Torrocelles i el Bovalar, a més de trams de senda oberts aposta per a la prova.

L'elenc de patrocinadors resulta massa extens per a consignar-ho ací, però cal assenyalar la ingent labor dels organitzadors a aconseguir el màxim nombre d'ells, i el patrocini destacat de l'Ajuntament d'Atzeneta i la Diputació provincial. Cristobal Carnicer en categoria masculina i Aida Beteta en la femenina van resultar els guanyadors de la prova, sent Marc Ahicart el millor classificat local en acabar en 4ª posició absoluta.

En la meta, un desplegament de generositat, en el qual mereix una ressenya especial l'allau de voluntaris que va col·laborar per a l'èxit del tracte als corredors, va aconseguir l'admiració de la majoria d'ells i el desig de tornar a participar en una segona edició per a la qual de ben segur ja estan treballant els membres de l'Albarda.

Atzeneta antiga

En aquesta entrega fem un recorregut per les ermites del terme. Estan totes les que són. Amb un altre rostre, el del passat.

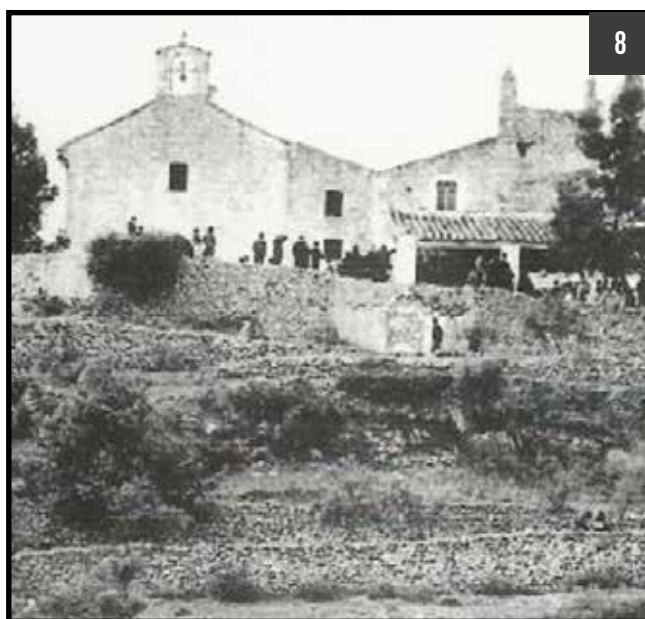
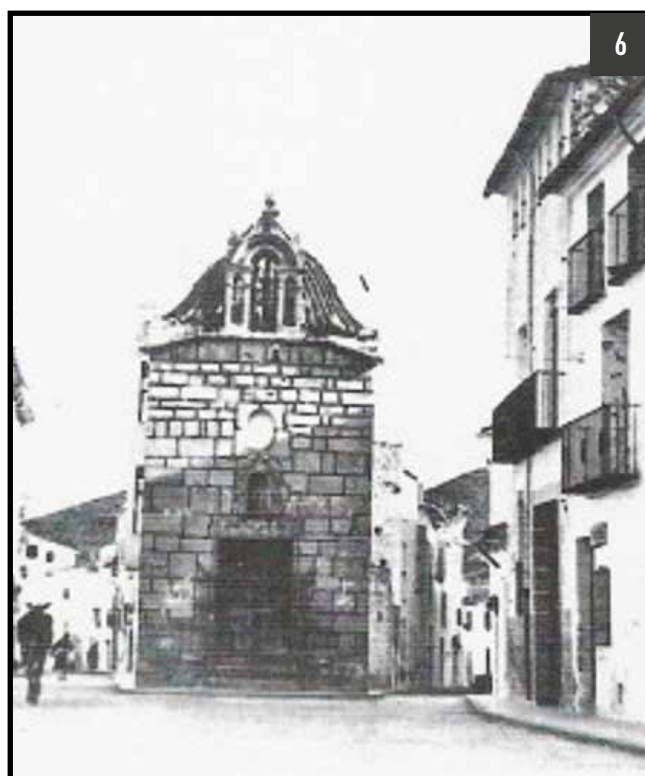

1. El Castell Vell (1950-1960)

2. El Castell vell

3. Ermita de Loreto (1988)

4. Ermita de la Pilarica (anys 80)

- 5. Ermita de Sant Gregori (1975)
- 6. Ermita de Sant Roc (1960)
- 7. Ermita de Sant Josep del Mas de la Vila (anys 80)
- 8. Romeria del Castell (1962)
- 9. Ermitori del Calvari (anys 80)

Les associacions parlen

Ames de casa d'Atzeneta

DARRERES ACTIVITATS DE LES AMES DE CASA

- Els dies 23 i 24 de setembre vam participar en la fira de la Caça i la Natura. Com tots els anys vam fer bunyols i figues albardades i, a més a més, vam promoure l'assistència a la conferència "El aceite de oliva, en la cocina mediterránea" a càrrec de D. Francisco Lorenzo Tapia. Metge expert en nutrició comunitària i President de Olearum, Cultura y patrimonio del aceite.
- El dia 22 d'octubre, vam fer bunyols i figues albardades a petició de Mossèn Paco, el nostre rector, per a col·laborar en la festa que va preparar als seus paisans, ja que van vindre a conèixer el poble i un poc les nostres tradicions uns 60 o 70 veïns de Senyera i pobles del voltant.
- El 21 de novembre, a proposta de L'Ajuntament del poble, vam participar en la gravació d'un programa per a la televisió de Castelló, que es diu "Postres d'interior" està patrocinat per la Diputació Provincial, com sempre, vam fer bunyols i figues albardades.
- El dia de Fira de la Puríssima vam ficar la tradicional paradeta de bunyols i figues, com va fer prou bon temps, va ser un èxit.
- El dia 16 de desembre vam fer el sorteig de plantes. Ha estat tot un èxit d'assistència, vam gaudir molt de la vesprada compartint bombonets, coca i cafès. Les més afortunades se'n van anar cap a casa amb una bonica planta. Va ser un bon inici de les festes de Nadal.

Una salutació
LA JUNTA

Des del Porrejat

Javier Cuevas

EL FRED JA ÉS ARRIBAT!

Ja ha arribat allò que tanta por feia anys enrere a jugadors i aficionats de la U.D. Atzeneta. Allò que tant li van recordar a l'entrenador de l'equip durant l'inici de la temporada i que faria que l'equip no anés endavant, el fred. Allò que provocava desgana i desmotivació, fent que l'assistència als entrenaments fóra mínima.

Aquest marcava el principi d'un llarg període de treball incansable per mantenir en peu allò que havia costat tant aixecar durant els mesos d'estiu.

Doncs sí, el fred ja és arribat i nosaltres seguim amb la mateixa il·lusió, ganes i implicació. Ens plantem als entrenaments amb un nombre de jugadors que pocs equips de la província han aconseguit ajuntar. Vint jugadors disposats a treballar per seguir millorant. Una millora que no cessa, la qual perseguim incansablement en cada entrenament i en cada partit.

La temporada no pot anar millor, no crec que ningú dins dels seus cabals pensara que quasi a final de la primera volta poguérem estar lluitant amb els millors. Estem en posicions que ens alimenten d'il·lusió i

motivació dia a dia, posicions que ens donen calidesa i ens protegeixen del fred hivern.

Els objectius inicials estan més que complerts. Aquests eren uns objectius molt austers, sense massa pretensions. Es reduïen a fer equip i poder anar pels camps de la segona regional amb el cap ben alt donant el millor de nosaltres. Però aquests objectius s'han quedat curts, ara aspirem a més i no volem renunciar a res.

Segurament, el màxim premi futbolístic que podríem obtenir seria un ascens a la categoria superior, la primera regional, però el major premi ja l'hem aconseguit. Hem format un grup de jugadors, de companys, d'amics. Hem fet allò que busquen tants i tants equips i que no tots aconsegueixen, «fer pinya».

Aquesta «pinya» és la que ens està portant a aconseguir els èxits futbolístics, a disputar grans partits, a guanyar a grans equips fets exclusivament amb l'objectiu d'ascendir. Però sobretot ens ha portat a compartir grans moments de companye-

risme, de solidaritat i d'amistat.

No ens volem oblidar del suport que rebem de la nostra afició que ens acompanya pels camps de la categoria, moltes vegades superant en número les aficions locals. Sense ells de ben segur que no estaríem on ara som, i aquesta gesta no tindria raó de ser. Ens sentim recolzats i volguts i això ens dóna encara més força per seguir endavant en aquesta temporada tan il·lusionant.

És per això que donem gràcies a l'afició i a tots els que ens fan sabedors de la seva alegria per portar amb molt d'orgull el nom de l'Atzeneta per tot arreu.

Seguirem incansablement amb aquesta tasca que ens reconforta i il·lusiona, per nosaltres, per l'afició i pel poble. Perquè com diu el nostre lema, «junts som millors».

Banda de música

SANTA CECÍLIA 2017

Com és tradició, arribat el mes de novembre, arriba la festivitat dels músics, Santa Cecília.

Aquest any la Banda de Música d'Atzeneta va celebrar la festa de la seva patrona el darrer cap de setmana de novembre (24, 25 i 26).

Els actes van començar el divendres 24 per la vesprada amb una gimcana per a tots els educands de l'escola de música, seguidament es va fer un berenar per a tots els participants i un obsequi amb una bossa de llepolies. Aquest mateix dia a les 19:30h es va fer l'acte inaugural de l'escola de música, la qual ha sigut reformada gràcies a la subvenció concedida per la Generalitat Valenciana i al suport de l'Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat. En aquest acte es va oferir un xicotet berenar per a tots els socis de la banda i per a tots els membres de l'ajuntament. El dissabte va ser el dia que els músics fan la festa, fent un esmorzar i un dinar acompanyats com no, per música de xaranga. Arribada la nit es va fer un sopar per a tots els músics on també van assistir l'alcalde i el capellà de la localitat.

Per acabar un intens cap de setmana, el diumenge pel matí es va fer un cercavila per part de tots els músics i es va anar a recollir al nou membre que va passar a formar part de la banda de música. Aquest any només va haver una incorporació, com és la de Míriam Vidal (clarinet), la qual va besar la bandera i va passar a formar part de la nostra banda. Seguidament es va fer la missa en honor a la nostra patrona, i per concloure un gran cap de setmana musical, es va fer un dinar de germanor.

També cal destacar que aquest any 2017 la banda de música d'Atzeneta ha complit 135 anys de la seva formació i el seu director Isidre Andreu i Renau, 35 anys a la batuta. Felicitats!!

Atzenetins pel món

Juanma Velasco

Ximo Roig, un pioner

Quan el corrent neomigratori va irrompre amb força al començament del segle XXI, quan les oportunitats qualificades ací, en aquesta Espanya teua, aquesta Espanya nostra, van començar a escassejar, Ximo Roig va agafar les seues coses personals i sense altres lligams emocionals més enllà dels familiars, va deixar de costat les seues pàtries, la xica i la gran, i es va establir a Dublín i encara resisteix.

És, juntament amb Marcel Gascón, el "atzenetí pel món" més veterà, el degà d'aquesta nova onada d'immigrants, que a diferència dels dels cinquanta i seixanta del segle anterior, portaven i bagatge formatiu sota el braç que els successius governs no han sabut capitalitzar.

Eres el degà dels atzenetins pel món?

Crec que sí, si no recorde malament, Marcel i jo ens

en vam anar el mateix any, ell d'Erasmus a Bucarest i jo a Dublín. Jo vaig marxar el 5 de setembre i crec que ell un poc més tard, però no estic segur.

Quants anys fa que els dublinesos són per a tu alguna cosa més que una pel·lícula?

12 anys, des del 5 de setembre de 2005

Per què vas anar-te'n?

Me'n vaig anar per a trobar noves oportunitats, tant personals com laborals. I per a créixer, sentia que tenia la necessitat d'un canvi.

Per què resisteixes encara?

Primer que res, perquè estic content ací, m'agraden la ciutat i la manera de viure, tinc a la meua parella i la meua casa, però també perquè sent que no és el moment encara, que necessite tancar un parell de coses abans de tornar.

Em consta que per aquesta entevista has tingut que resucitar el teu valencià acadèmic, però com el tens d'arrel, no t'haurà sigut massa difícil?

Clar fa anys que quasi no l'utilitze, però bé, amb les noves tecnologies tot és més fàcil.

Trilingüe?

No sé si és possible aprendre una llengua al nivell de la teua llengua materna, almenys si comences

a utilitzar-la tard. Però bé, si, pense que tinc un bon nivell d'anglès...sobretot quan torne a casa.

Amb quina llengua penses?

En valencià, sense cap dubte

Després de 12 anys. La nostàlgia es un sentiment passatger o es manifesta més del que caldria?

Sempre està ahí, imagine que depén del teu estat d'ànim. Quan estàs content, es nota menys, i quan estàs un poc més baix, el sentiment és més fort. Quan estàs molt lligat a ta casa i als teus, és inevitable tindre nostàlgia.

Quina ha sigut la teua trajectòria professional/docent a Irlanda?

Vaig arribar i vaig trobar feina a una cantina (una espècie de "bars" que les empreses tenen per a dinar, per als treballadors). No parlava quasi res d'anglès. Una vegada vaig millorar l'idioma, vaig començar a estudiar la carrera de comptabilitat. Uns anys més tard, vaig trobar un treball relacionat amb els estudis i poc a poc vaig anar millorant laboralment i acabant els estudis.

Quantes vegades has canviat de feina?

Vàries. Dins de la cantina primer i dins de l'empresa on feia de comptable després. Finalment, enguany he canviat a una altra empresa.

Sempre a millor?

La veritat és que sí. La part laboral és la que em fa sentir més orgullós. Vaig començar llavant plats i ara sóc el Màner financer d'una multinacional.

Alguns (se podrà estar o no d'acord), diuen que la pàtria és l'infantesa. La teua, l'infantesa, és atzenetina,

et sents "albardusco" encara o tens la sensació de ser un home sense pàtria?

Jo me'n vaig anar amb 27 anys. A eixa edat ja tens una identitat molt definida. Sí, em sent totalment albardusco. Encara que quan vaig no conec a ningú menor de 20 anys.

Troves a faltar un bon pa cada dia? I ja pots figurarte per què t'ho pregunto.

És clar! tots els dies. És que els meus pares el feien molt bo.

I què més trobes en falta? O amb el temps un aprén a canviar el de sempre per el d'ara?

Trobe a faltar als meus, trobe a faltar el poble, i sobretot, vore créixer a la meua neboda. La resta, et manca, però aprens a buscar substitutius.

Dublín és una ciutat sense massa hores de sol. Plujosa, no massa freda però no massa càlida. Has superat ja els handicaps climatològics i ets un dublinés més en eixe aspecte o encara t'enyores del sol espanyol?

No, en eixe sentit m'he fet totalment dublinés. La realitat és que ens preocupem pel temps molt més nosaltres que ells. Ací es fa vida normal plouge o neve, no es presta atenció. Ara, el dia que fa sol és festa, l'humor de la ciutat canvia.

Fins quan a Dublín? Hi tornaries a viure a Atzeneta o després de viure a una ciutat gran el poble et quedaria menut?

No crec que em quede molt de temps més ja. Vorem com van les coses. Jo estic convençut que sí que podria tornar a Atzeneta, una altra cosa és que hi haja treball per a mi, però bé, encara que siga Madrid, Barcelona o València, ja és una altra cosa. Es pot tornar a casa més a sovint.

Quina és la teu marca de cervesa favorita?

Obviament, sense cap dubte ... la Guinness

Quintos 2017

Clara Moliner Bellés

Ser quinto/a és una d'eixes il·lusions que, puc afirmar-ho de primera mà, tot jove atzenetí té. Tinc la sort de compartir quinta amb la majoria dels meus amics i, des de sempre, hem imaginat el nostre 7 de desembre com una oportunitat per gaudir junts i muntar la millor festa que mai ningú haja pogut preparar. No obstant això, la pregunta que ens venia al cap de seguida era: "I quan haja passat, què? Ja està? Són tan fugaços els somnis i les expectatives de felicitat?"

Probablement penseu que som uns exagerats. No hi ha per tant, és simplement una nit de festa que a l'endemà segurament molts, per motius que més val no esmentar, ni recordaran. Però per a nosaltres ha comportat un vertader repte. És molt bonic de fora, ser quinto/a; tots t'expliquen la part de la xaranga, els bars, la festa... i mai ningú no es para a advertir-te dels problemes reals, els que portem intentant solucionar des que van acabar les festes. Per què?

Organitzar una festa tan multitudinària dins la nostra comarca implica contractar una orquestra i una discomòbil adients perquè la gent, tot i el fred, s'anime a venir-hi; implica marejar l'Ajuntament i els quintos d'altres anys, així com buscar empreses que subministren la beguda, els calefactores, la roba, els cartells, els encenedors, bolígrafs o polseres per guanyar diners, els autobusos... i no em feu parlar d'això darrer, que ja ha suposat su-

ficients maldecaps.

Tot aquest seguit de responsabilitats corrien al nostre càrrec, a banda del tema de promoció per les xarxes socials, que no s'ha d'oblidar en aquesta "era digital" en què vivim.

En canvi, no eren només aquests problemes logístics els que havíem d'enfrontar, tot i que aparentment puga semblar-ho, sinó que era una mena de prova de foc per a la nostra amistat. La majoria som amics de tota la vida, però és en aquestes situacions quan te n'adones de com és vertaderament la gent i fins a quin punt estan disposats a implicar-se pel poble. Totes les gestions, compromisos, reunions que hem fet han tret de cadascú tant el millor com el pitjor. D'aquesta mane-

ra, ens hem conegut més, si és que era possible; però també hem hagut de veure la part roïna i de saber compaginar-la. L'estrès i la feina de la universitat o de l'institut han provocat que, en moltes ocasions, tinguérem ganes de deixar-ho córrer. Però no ho hem fet, hem avançat i, encara que no hem pogut tenir ni més contratemps (vosaltres, quintos, m'entendreu) ni més mala sort, finalment, ha resultat.

I potser ara ja entenc per què tots t'expliquen la part bona. Perquè, encara que la nit es fa llarga i freda posant glaçons i beguda a la barra, que els nervis t'omplen el cos i que el risc que tot pugui eixir a l'inrevés és present al teu cap les vint-i-quatre hores, la satisfacció de veure les escoles velles desbordants de gent, que et diguen que ha sigut la millor nit de l'any, veure cares conegudes i retrobar vells amics és incomparable, i compensa totes les hores de treball que hi ha al darrere. A la fi, també te n'adones que tot continua igual, malgrat que hàgem escollit camins separats i que ja no visquem al poble durant la setmana, continuem sent nosaltres, els xiquets i les xiquetes de tota la vida. I ara hem sigut capaços d'organitzar i de complir amb la festa dels quintos. Gràcies a nosaltres, 1800 persones van poder ballar, riure, cantar i beure fins que les portes del ball se'ls van tancar, literalment, als nassos. I aquesta sensació d'haver-ho fet bé, d'haver aprofitat al màxim el dia amb la festa i la nit amb el treball, és una de les millors que, de segur, experimentarem.

A l'endemà no podia amb l'ànima i em preguntava si hauria valgut la pena. Ara sé que sí: qualsevol dia de festa, sempre que es

puga compartir amb vosaltres, val la pena. I, encara que se n'han vist de més organitzats, estic segura que d'amics com nosaltres, ben pocs. En nom de tots els Quintos 2017, donem les gràcies a l'Ajuntament, als quintos d'anys passats, als pares i les mares i els familiars que s'han implicat, a les associacions, els comerços, els particulars... que han aportat el més mínim a la festa. Vosaltres també ho heu aconseguit i la sensació hauria de ser compartida. Tant de bo es pogueren tenir 18 anys tota la vida i ser quinto alguna altra vegada...

El nostre any com a quintos acaba de començar; ens queden el sopar i el ball de Cap d'Any i les festes. No obstant això, el nostre compromís amb Atzeneta, el lloc que ens ha vist créixer i que estimem tant, romandrà sempre als nostres interiors, i la nit de quintos sempre hi tindrà reservat un raconet especial.

El temps i la meteo a Atzeneta

Melchor Rovira Monfort

L'any 2017 ha estat molt sec i càlid

18 d'octubre. Va ser el darrer dia que va ploure al poble, per si a algú ja se li ha oblidat... a no ser que durant el període que jo escric l'article (finals de desembre) fins que ixca publicat el BIM puga ploure, encara que diria que les possibilitats són baixes coneixent el costum pluviomètric de gener...

Amb aquesta introducció vull ressaltar la sequedat del darrer any, i sobretot l'accelerat agreujament del final. En tot el 2017 hem recollit 396 litres, un 63% del que és normal. Amb aquesta escassa pluja, el passat any és el més sec des de 1998; i encara podem estar contents al poble, perquè hi ha llocs de la província de Castelló que ha plogut la meitat. En els darrers quatre mesos hem vist ploure al poble tres o quatre dies, dels quals destaca la tronada del 4 de setembre amb 38 litres (ja ho vaig analitzar al darrer article) i la del 18 d'octubre amb 37 litres caiguts en 25minuts; la resta de dies sols ha plogut pols.

Ruixat caient prop d'Atzeneta, el 19 d'octubre passat

Cal ressaltar que aquesta darrera tardor (setembre, octubre i novembre) ha estat la més seca de la història (des que es tenen registres) a la província, amb indrets prop de la costa que no arriben ni als 10 litres; però al poble, per sort, gràcies a aquestes tronades ha estat molt seca sense ser rècord.

Pel que fa a temperatures, 2017 també ha sigut

molt càlid, dic també perquè ve sent costum que les temperatures superen la mitjana termomètrica, paral·lelament a la tendència de l'escalfament global del planeta. La temperatura mitjana del 2017 ha estat de 15'8°C, set dècimes per damunt del valor normal. Tots els mesos han estat més càlids del que tocaria, exceptuant abril i setembre, que han estat lleugerament freds.

2017 no ens deixa cap efemèride ni de temperatura ni de pluja, però sí ens deixa els següents fenòmens ressenyables: el 19 de gener va nevar al poble, poc i no va quallar, però feia set anys que no vèiem un floc de neu; el 21 i 22 d'abril vam tenir unes de les gelades més tardanes de tot el registre històric de temperatures; el 4 de setembre i el 18 d'octubre ens van afectar dues tronades molt intenses que van deixar més de 30 litres en mitja hora, i per acabar l'any, durant els darrers tres mesos sols hem tingut dos dies de pluja apreciable.

Tronada del 18 d'octubre

	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	set.	oct.	nov.	des.
Diferència de temperatura respecte la mitja	+0,1°C	+1,5°C	+1,0°C	-0,3°C	+1°,0C	+2,2°C	+0,6°C	+0,3°C	-0,5°C	+1,8°C	+0,8°C	---
Pluja (litres)	127	24	59	23,5	5,5	22,5	3	49,5	42,5	37	2,5	0

Nadals blancs a Atzeneta

Continuant amb el fil de l'anterior article del temps, on s'analitzava els dies de pluja durant les festes d'agost, ara analitzaré els dies que ha nevat durant els nadals a Atzeneta, que com tots sabem han estat ben pocs, perquè si ja costa vore la neu a Atzeneta, que coincidisca en dates nadalenques és gairebé un miracle.

Si es considera el període nadalenc com els dies que els xiquets tenen les vacances de nadal, del 23 de desembre al 8 de gener en promig, al poble es comptabilitzen en total 9 dies de neu des del 1955: 7/1/1955, 27/12/1962, 29/12/1969, 27 i 28/12/1970, 6/1/1977, 5/1/1997, 23/12/2001 i 7/1/2010. De totes aquestes nevades, jo recorde en especial enyorança la de la cavalcada de Reis de 1997: aquell dia es va posar a nevar vora les 2 del migdia i no va parar fins a la mitjanit. Per al record perenne quedaran gravades les imatges dels reis entrant per la carretera Useres enfarinats per flocs de neu caient com a draps, amb els teulats i voreres blanques i el somriure de tots els presents per presenciar aquell regal emunyedís de la natura envoltats d'il·lusió infantil.

Atzeneta després de la nevada del 27 de gener de 2007 (foto de Ricardo Badenes)

Per tant, la probabilitat que neve a Atzeneta durant els nadals és del 15%, o el que és el mateix, sol nevar un dia en aquestes dates cada 7 anys més o menys; encara que l'escalfament global dificulta cada vegada més vore aquest fenomen, així que la probabilitat actual de vore nevar en aquest període segur que és molt més baixa.

La Rambla i el Bovalar després de la nevada del 27 de gener de 2007 (foto de Ricardo Badenes)

RACÓ FOTOGRÀFIC

